

บทที่ 3

วิธีดำเนินการ

ในการดำเนินการวิจัยเรื่อง การทดลองสืบต่อ ผู้วิจัยได้กำหนดขั้นตอนการดำเนินการดังนี้

1. การสร้างหลักสูตรท่องถิน การทดลองสืบต่อ
2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
3. ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย
4. เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย
5. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
6. วิธีสร้างและหาประสิทธิภาพของเครื่องมือ
7. การเก็บรวบรวมข้อมูล
8. วิธีเก็บข้อมูล
9. การวิเคราะห์และการประมวลผลข้อมูล
10. สถิติที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

1. การสร้างหลักสูตรท่องถิน การทดลองสืบต่อ

การสร้างหลักสูตรท่องถิน การทดลองสืบต่อ

การสร้างหลักสูตรท่องถินการทดลองสืบต่อ มีขั้นตอนดังนี้

1. ประชุมการจัดทำหลักสูตรการทดลองสืบต่อ โดยความร่วมมือระหว่างผู้วิจัย วิทยากรท่องถินและผู้รู้ซึ่งเป็นสำนักวิชาเอกกลุ่มจักษณ์เพื่อให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับความเป็นมา เนื้อหา ขั้นตอนรายละเอียดต่างๆ เกี่ยวกับการทดลองสืบต่อ
2. จัดทำหลักสูตรการทดลองสืบต่อ โดยมีขั้นตอนการดำเนินการดังนี้
 - 2.1 กำหนดวัสดุประสงค์ของหลักสูตร โดยยึดหลักสูตรการศึกษาขั้น พื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยีเป็นหลักในการจัดทำ
 - 2.2 จัดทำโครงสร้างของหลักสูตร
 - 2.3 คำอธิบายรายวิชา
 - 2.4 ตารางวิเคราะห์หลักสูตร
 - 2.5 วิเคราะห์หลักสูตร

2.6 กำหนดกิจกรรมการเรียนรู้

3. ให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้อง ความเที่ยงตรงของเนื้อหา จำนวน 5

คน ได้แก่

3.1 ผู้ช่วยศาสตราจารย์พีระพงษ์ พลเวียงธรรม วุฒิการศึกษา กศ.บ. (ภาษาไทย) มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

3.2 ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุรกรานต์ จังหาร วุฒิการศึกษา ศย.m. (หลักสูตรและการสอน) มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

3.3 อาจารย์สุรัวท ทองนุ วุฒิการศึกษา กศ.m. (การวัดผลการศึกษา) มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

3.4 ผู้อำนวยการอัครพงษ์ ภูจิตร โรงเรียนบ้านเหล็กกอกสามัคคี

3.5 อาจารย์คุสิต ปริญญา ศึกษานิเทศก์ 8 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

กาฬสินธุ์ เขต 1

4. ปรับปรุงแก้ไข

5. จัดทำเป็นรูปเล่น

จากการศึกษาการสร้างหลักสูตรท้องถิ่น ผู้วิจัยได้นำมาเป็นแนวทางในการสร้างหลักสูตรท้องถิ่นเรื่องการทอเสื่อ ก ร่วมกับชุมชนบ้านเหล็ก ตำบลเหนือ อำเภอเมือง จังหวัดกาฬสินธุ์ เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพของโรงเรียน ความเหมาะสมกับท้องถิ่นและเน้นความต้องการของนักเรียนเป็นสำคัญ เมื่อทักษะกระบวนการทำงานและนักเรียนเรียนรู้อย่างมีความสุข

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มี 2 กลุ่มคือ

1. บุคลากรในท้องถิ่น ที่มีส่วนเกี่ยวข้องให้ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการในการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น จำนวน 38 คน ประกอบด้วย

1.1 ผู้ปกครองนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านเหล็กกอกสามัคคี จำนวน 24 คน ซึ่งเป็นผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับนักเรียนโดยตรง

1.2 คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน โรงเรียนบ้านเหล็กกอกสามัคคี จำนวน 9 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบเจาะจง เป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถด้านการทอเสื่อ ก

1.3 ศึกษานิเทศก์ สำนักงานพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 1 จำนวน 5 คน

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลอง

2.1 วิทยากร จำนวน 5 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบเจาะจง ซึ่งเป็นผู้ที่มีความรู้ใน การทดลองมาทำหน้าที่เป็นครูอาสาสอนนักเรียน กลุ่มละ 5 คน

2.2 นักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านเหล็ก กองกลาง จำนวน 24 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบเจาะจง ซึ่งแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม ได้ 5 กลุ่ม กลุ่มละ 5 คน (บุญชุม ศรีสะอาด. 2535: 34-38) ตามกลุ่มที่สนใจ

2.3 ผู้เชี่ยวชาญในการประเมินผลการขั้นกิจกรรมการเรียน การสอน จำนวน 5 คน ได้มาโดยสุ่มแบบเจาะจงทำหน้าที่ตรวจสอบประเมินหลักสูตรท้องถิ่นและประเมินความ เกี่ยวข้องเชิงเนื้อหา

3. ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง

ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลองใช้หลักสูตรท้องถิ่น คือ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2548 ระหว่างเดือน พฤษภาคม 2548 ถึงเดือน กันยายน 2548 โดยใช้เวลาในการทดลอง วันละ 2 คาบ รวม 45 คาบ

4. เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ หลักสูตรท้องถิ่นกลุ่มสาระการงานอาชีพและ เทคโนโลยี เรื่องการทดลอง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นด้วยการปรับราย ละเอียดของเนื้อหาดังนี้

1. ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับกฎและการทดลองและการทดลอง
2. การแปรรูปต้นกากเพื่อใช้ประโยชน์ การคัดเลือก การจัด การตาก ก สีข้อมูล และการซื้อน้ำมันสีกาก
3. โครงสร้างทดลอง
4. การทดลอง การวางแผนยืนยันและร้อยเอ็ด เสื่อ การทดลองเป็นพื้น กรรมวิธีการ ทดลอง คัวณิตศาสตร์และกีฬา ชนิดของทดลอง
5. การทดลองกลไกหมากับน้ำมันสีกาก มากับน้ำมันสีกาก
6. การทดลอง
7. การแสดงผลงานและการจัดนิทรรศการ

5. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา ครั้งนี้ มี 7 ชนิด ได้แก่

1. แบบสัมภาษณ์ แบบมีโครงสร้าง เพื่อใช้สำรวจความต้องการในการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น

2. หลักสูตรท้องถิ่น กลุ่มสาระการงานอาชีพ และเทคโนโลยี เรื่องการทอเสื่อ ก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น ด้วยการปรับรายละเอียดของเนื้อหา (กรมวิชาการ. 2540: 33-53)

3. แผนการเรียนรู้ กลุ่มสาระการงานอาชีพและเทคโนโลยี เรื่องการทอเสื่อ ก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 7 หน่วย 12 แผน

4. แบบวัดทักษะ และกระบวนการปฏิบัติงานกลุ่มสาระการงานอาชีพและเทคโนโลยี เรื่องการทอเสื่อ ก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 24 ชุด

5. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มสาระการงานอาชีพและเทคโนโลยี เรื่องการทอเสื่อ ก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 24 ชุด

6. แบบประเมินหลักสูตรท้องถิ่น โดยใช้สูตรคัดนี้ ค่าความสอดคล้อง IOC (สมนึก กัททิยธนี. 2537: 167)

7. แบบวัดความพึงพอใจ จำนวน 3 ชุด คือ

7.1 แบบวัดความพึงพอใจในการเรียนรู้ของนักเรียน

7.2 แบบวัดความพึงพอใจของวิทยากร

7.3 แบบวัดความพึงพอใจของผู้ปกครองนักเรียน

6. วิธีสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือในการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและหาประสิทธิภาพเครื่องมือแต่ละชนิด ตามลำดับขั้นตอนดังนี้

1. แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง เพื่อสัมภาษณ์ความต้องการในการพัฒนาหลักสูตร โดยมีลำดับขั้นตอนการสร้างดังนี้

1.1 ศึกษาการสร้างแบบสัมภาษณ์ แบบมีโครงสร้าง จากหนังสือการวิจัยเบื้องต้นของบุญชุม ศรีสะอาด (2543: 75-78)

1.2 สร้างแบบสัมภาษณ์ แบบมีโครงสร้างซึ่งมีส่วนประกอบ 3 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้สัมภาษณ์

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ให้สัมภาษณ์

ส่วนที่ 3 ค่าตามเกี่ยวกับความต้องการในการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น

1.3 นำแบบสัมภาษณ์ให้ผู้วิจัยตรวจสอบความถูกต้อง เหมาะสม

1.4 ปรับปรุงแก้ไขและจัดพิมพ์

1.5 นำแบบสัมภาษณ์ไปสัมภาษณ์สมาชิกกลุ่มทอเพื่อหาข้อมูลเกี่ยวกับการสร้างหลักสูตรท้องถิ่นการทอเสื้อกก

1.6 วิเคราะห์สรุปข้อมูลเป็นรายข้อ

2. หลักสูตรท้องถิ่น กลุ่มสาระการงานอาชีพและเทคโนโลยี

เรื่องการทอเสื้อกก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับขั้นตอนดังนี้

2.1 ศึกษาหลักสูตรแม่บท ให้ทราบว่าจะเลือกเนื้อหา ส่วนที่เป็นงานประดิษฐ์ที่เตรียมไปสู่งานอาชีพ

2.2 ศึกษาสภาพแวดล้อมของท้องถิ่นในด้านทรัพยากรที่มีอยู่ในท้องถิ่น พบร่วมกันที่มีอุปกรณ์ และเครื่องมือที่ใช้ในการทอเสื้อกกในครอบครัวเป็นจำนวนมาก ซึ่งแม่บ้านจะใช้ทอเสื้อกก ในเวลาว่างทำงานประจำ

2.3 สำรวจความต้องการในการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น โดยใช้แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง โดยผู้ศึกษาค้นคว้าไปสัมภาษณ์ด้วยตนเอง ซึ่งประกอบด้วย

2.3.1 ผู้ปกครองนักเรียนจำนวน 24 คน

2.3.2 คณะกรรมการสถานศึกษาชั้นพื้นฐานโรงเรียนบ้านเหล็กกอกอก สามัคคี จำนวน 9 คน

2.3.3 ศึกษานิเทศก์ ดำเนินงานพื้นที่การศึกษาภาคลุ่มน้ำ เขต 1 จำนวน 5 คน

2.4 ขั้นพัฒนาหลักสูตรฉบับร่าง หลังจากสำรวจความต้องการในการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น ผู้ศึกษาค้นคว้าได้ศึกษาข้อมูลพื้นฐาน โดยดำเนินการดังนี้

2.4.1 ศึกษาหลักสูตรแม่บท หรือหลักสูตรแกนกลาง ให้เข้าใจหลักการ จุดประสงค์ โดยสร้างเวลาเรียน แนวดำเนินการวัดผลประเมินผล ของรายวิชาพบว่าหลักการของหลักสูตรมุ่งสร้างเอกภาพของชาติ โดยมีเป้าหมายร่วมกันโดยให้แต่ละท้องถิ่นมีโอกาสพัฒนา หลักสูตรบางส่วนให้เหมาะสมกับสภาพและความต้องการได้

2.4.2 ศึกษาข้อมูลการพัฒนาหลักสูตรตามความต้องการของท้องถิ่น ของ กรมวิชาการ (2540: 51-53) พบร่วมกันการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นสามารถทำได้โดยการ

จัดตั้งคณะทำงานเพื่อศึกษาข้อมูลพื้นฐานแล้วกำหนดจุดมุ่งหมาย และทำการพัฒนาหลักสูตร ขึ้นมาใช้โดยกำหนดเนื้อหา โครงสร้าง วิธีวัดผลประเมินผลให้ชัดเจน

2.4.3 ศึกษาความรู้ขั้นตอนการทอเสื้อกก จากผู้มีประสบการณ์ ดำเนินการทอเสื้อกก บ้านเหล็กกอก กมที่ 10 กมที่ 12 ตำบลเหนือ อําเภอเมือง จังหวัดกาฬสินธุ์ จำนวน 5 คน ได้แก่

2.4.3.1 นางพรพิพิช คงพินัย บ้านเลขที่ 18 กมที่ 10 ตำบลเหนือ อําเภอเมือง จังหวัดกาฬสินธุ์ บ้านเหล็ก

2.4.3.2 นางบุญมี สิงหา บ้านเลขที่ 90 กมที่ 10 ตำบลเหนือ อําเภอเมือง จังหวัดกาฬสินธุ์

2.4.3.3 นางดวงใจ ถินรัศมี บ้านเลขที่ 117 กมที่ 12 ตำบลเหนือ อําเภอเมือง จังหวัดกาฬสินธุ์

2.4.3.4 นางทองสอน ผลประคิษฐ์ บ้านเลขที่ 52 กมที่ 10 ตำบลเหนือ อําเภอเมือง จังหวัดกาฬสินธุ์

2.4.3.5 นายสมศรี การวัลย์ บ้านเลขที่ 106 กมที่ 12 ตำบลเหนือ อําเภอเมือง จังหวัดกาฬสินธุ์

จากการศึกษาทำให้ผู้วิจัยได้รับความรู้เกี่ยวกับเสื้อกก การเรียกชื่อและการใช้สุด อุปกรณ์ในการทอเสื้อกกและขั้นตอนการทอเสื้อกก ตลอดจนการนำเสื้อกกไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน

2.5 จัดทำหลักสูตร คู่มือการใช้หลักสูตร และเอกสารหลักสูตรกลุ่มสาระ การงานอาชีพ และเทคโนโลยี งานประดิษฐ์ที่เตรียมไปสู่อาชีพ ซึ่งประกอบด้วย คำอธิบาย รายวิชา หลักการ จุดมุ่งหมาย โครงสร้าง เวลาเรียน วิเคราะห์เนื้อหาและจุดประสงค์ การวัด ผลประเมินผล และจัดทำแบบประเมินหลักสูตร

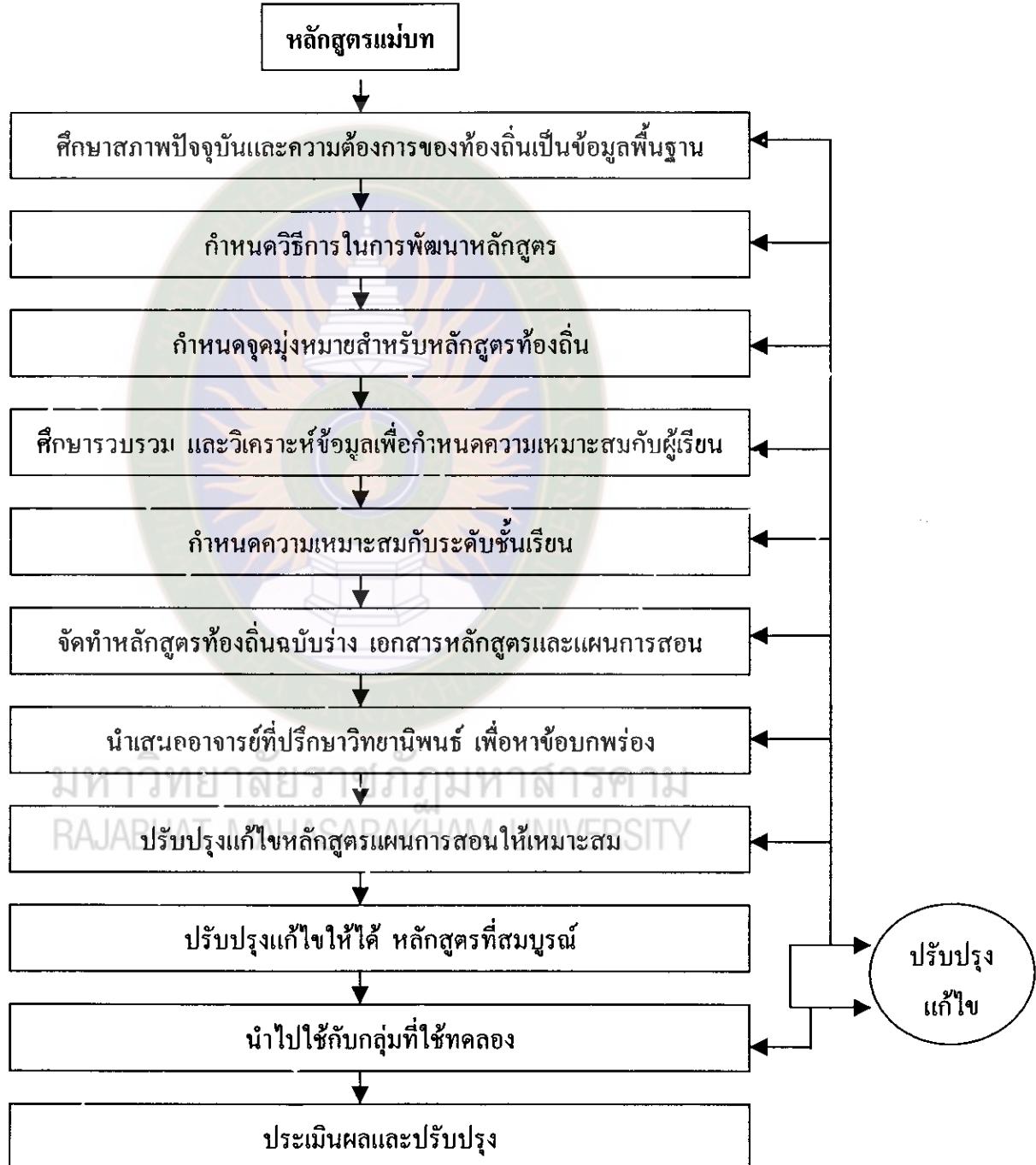
2.6 นำหลักสูตรห้องถีน กลุ่มสาระการงานอาชีพและเทคโนโลยี เรื่องการทอเสื้อกก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พร้อมทั้งแบบประเมิน เสนอผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบ ข้อมูลพร่อง

2.7 นำหลักสูตรห้องถีนและแบบประเมินเสนอผู้เชี่ยวชาญเพื่อประเมินหลักสูตร ซึ่งแบบประเมินหลักสูตรที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยใช้สูตรค้นนี้ ค่าความสอดคล้อง IOC (สมนึก ก้าพทิษานิ.2537: 166-167)

2.8 นำแบบประเมินหลักสูตร ที่ผู้เชี่ยวชาญทุกคนประเมินมาหาค่าเฉลี่ย

2.9 นำหลักสูตรมาปรับปรุงแก้ไข ข้อบกพร่อง ก่อนที่จะนำไปเก็บข้อมูลกับกลุ่มที่ใช้ทดลอง

ขั้นตอนการสร้างและการหาคุณภาพของเครื่องมือ สรุปดังแผนภูมิประกอบ 5 ดังนี้

แผนภูมิที่ 5 ขั้นตอนการสร้างและการหาคุณภาพของเครื่องมือ

**3. แผนการเรียนรู้กู้คืนสาระการงานอาชีพและเทคโนโลยี เรื่องการทอเสื้อกก
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านเหล็กกอกอุกามัคคี ตำบลเหนือ อําเภอเมือง จังหวัด
กาฬสินธุ์ มีขั้นตอนการสร้างดังนี้**

**3.1 แผนการเรียนรู้ กู้คืนสาระการงานอาชีพและเทคโนโลยี เรื่องการทอ
เสื้อกก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กำหนดหน่วยการสอน หัวเรื่องและเวลาที่ใช้สอน ชั้นผู้ศึกษา
ค้นคว้า แบ่งออกเป็น 7 หน่วย การเรียนรู้ 12 แผน ใช้เวลา 45 คาบ**

ตารางที่ 7 กำหนดหน่วยการเรียนรู้หลักสูตรห้องถิ่น เรื่องการทอเสื้อกก

หน่วยการเรียน	เรื่อง	จำนวนคาบ
1	ความรู้เรื่องกอก	3 คาบ
2	ประโยชน์ของกอก - การแปรรูปเพื่อใช้ประโยชน์ - การข้อมูลกอก - การปฏิบัติการข้อมูลกอก	3 คาบ 3 คาบ 3 คาบ
3	โครงการทอเสื้อกก (อุปกรณ์การทอเสื้อกก)	3 คาบ
4	การทอเสื้อกก - การทอเสื้อกกแบบกินอน - การทอเสื้อกกแบบกิตติ	3 คาบ 3 คาบ
5	- การทอเสื้อกกลายหมายมากจับน้อย, หมายจับใหญ่ - การปฏิบัติการทอเสื้อกก	9 คาบ 6 คาบ
6	- การตลาด ต้นทุนการผลิต - ปัญหาและอุปสรรค	{ 4 คาบ
7	การแสดงผลงาน - การจัดนิทรรศการ	5 คาบ
	รวม	45 คาบ

- 3.2 วิเคราะห์เนื้อหา จุดประสงค์ และความเวลาเรียน โดยละเอียด
- 3.3 นำผลการวิเคราะห์กรอกลงในตารางตามการสอน
- 3.4 เขียนสาระสำคัญโดยให้สัมพันธ์กับเนื้อหา
- 3.5 เขียนจุดประสงค์การเรียนรู้ โดยแบ่งเป็นจุดประสงค์ทั่วไป และจุดประสงค์เชิงพุทธกรรม
- 3.6 กำหนดการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ที่เกี่ยวกับการกลุ่มที่เน้นนักเรียนเป็นสำคัญ นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติเอง ตามความสามารถ
- 3.7 กำหนดสื่อการเรียนการสอน
- 3.8 กำหนดวิธีการวัดผลประเมินผล
- 3.9 บันทึกหลังสอน
- 3.10 เขียนแผนการสอนให้ครบจำนวน 12 แผน
- 3.11 นำแผนการสอนเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อให้คำแนะนำ แล้วนำมายปรับปรุงแก้ไข
- 3.12 นำแผนการสอนพร้อมแบบประเมินผลการสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เสนอผู้เชี่ยวชาญชุดเดียวกันที่ประเมินหลักสูตร ซึ่งผู้เชี่ยวชาญได้เสนอแนะว่า การเขียนแผนการสอนควรใช้รูปแบบเดียวกันทุกแผน และเขียนอธิบายให้ชัดเจน ไม่เขียนเฉพาะหัวข้อ เพราะอ่านแล้วไม่เข้าใจและการเขียนจุดประสงค์ ควรเขียนให้ครอบคลุมเนื้อหา กระบวนการ เจรคติ และจริยธรรม
- 3.13 นำแบบประเมินแผนการสอนที่ผู้เชี่ยวชาญมาค่าและลีดและส่วนเบี้ยงเบนมาตรฐาน
- 3.14 ปรับแผนการสอนที่ผู้เชี่ยวชาญเสนอแนะนำมาเสนอกรรมการ ควบคุณ วิทยานิพนธ์ แล้วจัดพิมพ์จำนวน 12 แผน

ตารางที่ 8 หน่วยการเรียนรู้

แผนการเรียนรู้	เรื่อง	จำนวนค่าว
1	ความรู้ทั่วไปเรื่องกํา	3 ค่าว
2	การแปรรูปเพื่อใช้ประโยชน์	3 ค่าว
3	การข้อมูลสีกํา	3 ค่าว
4	ปฏิบัติการข้อมูลสีกํา	3 ค่าว
5	อุปกรณ์การทํอ (โครงกําทํอเสื่อกํา)	3 ค่าว
6	การทํอเสื่อกําแบบกํันอน	3 ค่าว
7	การทํอเสื่อกําแบบกํีดัง	3 ค่าว
8	การทํอเสื่อกําตามมากจับน้อย, มากจับใหญ่	9 ค่าว
9	การปฏิบัติการทํอเสื่อกํา	6 ค่าว
10	การตลาด ศั้นทุนการผลิต	2 ค่าว
11	ปัญหาและอุปสรรค	2 ค่าว
12	การจัดนิทรรศการและการนำเสนอผล งาน	5 ค่าว
รวม		45 ค่าว

4. แบบวัดทักษะและกระบวนการการปฏิบัติ กลุ่มสาระการงานอาชีพและเทคโนโลยีเรื่องการทํอเสื่อกํา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีข้อตอนการสร้างดังนี้

4.1 ศึกษาวิธีการสร้างวัดทักษะและกระบวนการการปฏิบัติงานจากหนังสือ การวัดผลการศึกษาของ สมนึก กําททิยธนี (2541: 50-59) ได้ทราบข้อตอนการสร้างแบบวัด ทักษะและกระบวนการการทำงาน โดยมีจุดมุ่งหมายในการประเมินผลด้านทักษะและกระบวนการ การการทำงานของนักเรียนในระหว่างเรียน

4.2 ศึกษาคู่มือการประเมินผลการศึกษา ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 พบว่าการประเมินผลกลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยีจะเน้นที่ภาคปฏิบัติ เพื่อจำทำให้ทราบกระบวนการการทำงาน ทำงานตามข้อตอนและทำงานให้สำเร็จ

4.3 ศึกษาหลักสูตรกลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยี เรื่องการทอเสื่อ ก้าว ชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6 ที่พัฒนาขึ้น เพื่อให้การวัดผลสอดคล้องกับเนื้อหาและขั้นตอนการผลิต

4.4 สร้างแบบวัดทักษะและกระบวนการการทำงาน เรื่อง การทอเสื่อ ก้าว

4.5 นำแบบวัดทักษะและกระบวนการ การปฏิบัติงาน ที่สร้างขึ้นเสนอต่อ ผู้เชี่ยวชาญเพื่อปรับปรุงตามข้อเสนอแนะ

4.6 นำแบบวัดทักษะและกระบวนการ การปฏิบัติงาน เสนอผู้เชี่ยวชาญชุดเดิม กับข้อ 2.7 ตรวจสอบ โดยวิธีให้คำปรึกษา เสนอแนะเพื่อนำมาปรับปรุงให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

4.7 พิมพ์แบบวัดทักษะและกระบวนการ การปฏิบัติงาน ฉบับจริง

5. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยี เรื่องการทอเสื่อ ก้าว ชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6 มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

5.1 ศึกษาวิธีสร้างจากหนังสือ การวัดผลการศึกษา ของสมนึก ภัททิยชนี (2537: 55-77) ศึกษาขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยมีจุดมุ่งหมาย เพื่อทราบผลการเรียนของนักเรียนหลังจากที่ได้เรียนเนื้อหาแล้ว

5.2 ศึกษาข้อมูลการประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ได้ทราบวิธีการขั้นตอนการประเมินเพาะกายการประเมินเป็นสิ่งที่จำเป็น

5.3 ศึกษาหลักสูตรเอกสารเสริมความรู้ กลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยี งานประดิษฐ์ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ช่วงชั้นที่ 2 ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544

5.4 สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการทอเสื่อก้าว จำนวน 45 ข้อ ซึ่งเป็นข้อสอบแบบปรนัย ชนิด 4 ตัวเลือก ต้องการใช้จริง 35 ข้อ

5.5 นำแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สร้างขึ้น เสนอกรรมการควบคุม วิทยานิพนธ์ ตรวจพิจารณา และนำมาปรับปรุงให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

5.6 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เสนอผู้เชี่ยวชาญชุดเดิมกับข้อ 2.7 ประเมินความสอดคล้อง ระหว่างแบบทดสอบกับจุดประสงค์เชิงพุทธิกรรม โดยมีเกณฑ์ การให้คะแนนดังนี้

ให้คะแนน +1 เมื่อแน่ใจว่าแบบทดสอบนี้วัดตามจุดประสงค์เชิงพุทธิกรรม

ให้คะแนน 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าแบบทดสอบวัดตามจุดประสงค์เชิงพุทธิกรรม

ให้คะแนน -1 เมื่อแน่ใจว่าแบบทดสอบนี้ไม่ได้วัดตามจุดประสงค์เชิง พุทธิกรรม

5.7 วิเคราะห์ข้อมูลการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง ระหว่างแบบทดสอบกับมาตรฐานคึ่งพุทธิกรรม โดยใช้สูตร IOC (สมนึก กัททิยนี. 2537: 166-167) โดยเลือกแบบทดสอบที่มีค่า IOC ตั้งแต่ .50 ขึ้นไป

5.8 หลังจากผู้เชี่ยวชาญพิจารณาความเหมาะสมและความสอดคล้องแล้ว นำมาหาค่าเฉลี่ยเทียบกับเกณฑ์ ดังนี้

ค่าเฉลี่ยมากกว่า หรือเท่ากับ 0.5 เป็นข้อสอบที่มีความเที่ยงตรงตามเนื้อหา เพราะวัดตามมาตรฐานคึ่งพุทธิกรรมตามที่ต้องการ

ค่าเฉลี่ยน้อยกว่า 0.5 เป็นข้อสอบที่ต้องดัดทิ้งหรือแก้ไข เพราะไม่ได้วัดตามมาตรฐานคึ่งพุทธิกรรม (บุญชุม ศรีสะอาด. 2543: 61)

5.9 นำแบบทดสอบสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ได้รับการตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหาแล้วมาหาค่าเฉลี่ย

5.10 พิมพ์แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนฉบับจริง เพื่อนำไปวัดผลหลังจาก การเรียน เรียนครบทั้ง 12 แผนแล้ว

6. แบบประเมินหลักสูตรท้องถิ่น

6.1 ศึกษาการสร้างแบบประเมินหลักสูตรท้องถิ่น โดยใช้สูตรคั่นนีค่าความสอดคล้อง IOC (สมนึก กัททิยนี. 2537: 166-167) และหนังสือแนวทางในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาของ (กรมวิชาการ. 2544: 67-71)

6.2 สร้างแบบประเมินหลักสูตรท้องถิ่นกำหนดคุณภาพการเรียนรู้ออกเป็น 5 ค้าน

6.2.1 ค้านมาตรฐานคึ่ง

6.2.2 สร้าง/เนื้อหาของหลักสูตร

6.2.3 ค้านอัตรบัวเรียนของหลักสูตรท้องถิ่น กลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยี เรื่องการทอเสื้อกอก

6.2.4 กิจกรรมการเรียนการสอนของหลักสูตรท้องถิ่น กลุ่มสาระการงานอาชีพและเทคโนโลยีเรื่องการทอเสื้อกอก

6.2.5 นำข้อมูลในข้อ 6.2 มาสร้างตารางแบบประเมินหลักสูตรท้องถิ่น

7. แบบวัดความพึงพอใจ เป็นแบบวัดความพึงพอใจของนักเรียนและวิทยากร ท้องถิ่น ที่มีต่อการเรียนรู้และการทอเสื้อกอก มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

7.1 ศึกษาการสร้างแบบวัดความพึงพอใจ จากหนังสือวิจัยเบื้องต้นของบุญชุม ศรีสะอาด (2543: 63-71)

7.2 สร้างแบบวัดความพึงพอใจของนักเรียน ครุผู้สอน (วิทยากรท้องถิ่น) ผู้ปักธงที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนเรื่องการทอเสื่อ กับ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เป็นแบบวัดโดยใช้แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating) ของลิเดอร์ท (Lidcert) ซึ่งมี 5 ระดับ คือ เหมาะสมมาก เหมาะสมปานกลาง เหมาะสมน้อย เหมาะสมน้อยที่สุด (สมบูรณ์ สุริวงศ์. 2523: 30-34)

7.3 นำแบบวัดที่สร้างขึ้น เสนออาจารย์ที่ปรึกษา ตรวจพิจารณาความเหมาะสมของข้อคำถามเพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไข

7.4 นำแบบวัดมาปรับปรุงแก้ไขความเหมาะสมของการใช้ภาษาความหมายในข้อคำถาม และความครอบคลุมในเรื่องที่ต้องการศึกษา

7.5 พิมพ์แบบวัดฉบับจริงเพื่อใช้ในการศึกษาต้นคว้า

7.6 นำแบบวัด สอบถามนักเรียนและวิทยากรท้องถิ่น ผู้ปักธง

7.7 วิเคราะห์ข้อมูลหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) ประเมินความเกณฑ์ที่กำหนด ดังนี้

7.7.1 ค่าเฉลี่ย 4.51-5.00 หมายถึง ระดับความพึงพอใจมากที่สุด

7.7.2 ค่าเฉลี่ย 3.51-4.50 หมายถึง ระดับความพึงพอใจมาก

7.7.3 ค่าเฉลี่ย 2.51-3.50 หมายถึง ระดับความพึงพอใจปานกลาง

7.7.4 ค่าเฉลี่ย 1.50-2.50 หมายถึง ระดับความพึงพอใจน้อย

7.7.5 ค่าเฉลี่ย 1.00-1.50 หมายถึง ระดับความพึงพอใจน้อยที่สุด

7. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

7.1 พัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

7.1.1 ก่อนนำหลักสูตรไปทดลองใช้

- ผู้วิจัยรวบรวมข้อมูลเพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานในการวางแผนพัฒนาหลักสูตร
- นำข้อมูลพื้นฐานมาพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับสภาพท้องถิ่นและผู้เรียน
- จัดทำหลักสูตรท้องถิ่นการทอเสื่อ
- ประเมินหลักสูตรท้องถิ่น โดยให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คนประเมิน

ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา

5. ปรับปรุงแก้ไขหลักสูตร ก่อนที่จะนำไปทดลอง
6. จัดทำเป็นรูปเล่นที่สมบูรณ์

7.1.2 หลังการนำหลักสูตรไปทดลองใช้

ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลโดยการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ค้านความรู้ วัดทักษะ การปฏิบัติงานและวัดคุณลักษณะในการทำงาน ดังนี้

- 1) ทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน โดยใช้แบบทดสอบ ปรนัยแบบเลือกและให้ปฏิบัติ (ทฤษฎีและปฏิบัติ) โดยใช้ค่าจำนวนร้อยละ(Percentage) ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D)
- 2) ประเมินระหว่างเรียน โดยประเมินค้านทฤษฎีและการปฏิบัติ หาค่าร้อยละ (Pcrcentage) ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D)
- 3) วัดทักษะการปฏิบัติงาน วิจัยประเมินทักษะการปฏิบัติงานของนักเรียน โดยคิดค่านวนค่าร้อยละ (Percentage) (บุญ ชน ศรีสะอาด.2535: 101)
- 4) ทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน โดยใช้แบบทดสอบฉบับเดิม โดยใช้ค่าจำนวนร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D)

7.2 ประเภทของข้อมูล ข้อมูลที่จะศึกษารายบุรุษมี 2 ประเภท ได้แก่

7.2.1 ข้อมูลเชิงปรินิalem ได้แก่

- 1) ด้านการพัฒนาหลักสูตรห้องถันการท่องเที่ยวกอก
- 2) ด้านสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนเกี่ยวกับการท่องเที่ยวกอก
- 3) ด้านพฤติกรรมการปฏิบัติงานของนักเรียน

7.2.2 ข้อมูลเชิงคุณภาพ

- 1) ด้านคุณภาพของผลงาน ชั้นงาน
- 2) ด้านการปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิทยากรท่องถันกับนักเรียน นักเรียนกับนักเรียนวิทยากรท่องถันกับผู้วิจัย วิทยากรท่องถันกับครูในโรงเรียน
- 3) ด้านพฤติกรรมความพึงพอใจของนักเรียนและวิทยากรท่องถัน

8. วิธีเก็บข้อมูล

8.1 เก็บข้อมูลโดยตรง จากการประชุมสนทนากับสมาชิกกลุ่มการท่องเที่ยวกอก การสัมภาษณ์บุคคลที่เกี่ยวข้อง ทดสอบความรู้เรื่องการท่องเที่ยวกอกของนักเรียน การสอบถามความ

พึงพอใจของนักเรียน ความพึงพอใจของวิทยากรท้องถิ่นและผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนการสอน

8.2 เก็บข้อมูลโดยอ้อม ได้แก่ การสังเกตอย่างมีส่วนร่วมเกี่ยวกับพฤติกรรมการสอนของวิทยากรท้องถิ่นในชุมชน พฤติกรรมการเรียนของนักเรียน สังเกตความร่วมมือ การมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนและวิทยากรขณะที่เรียนร่วมกัน ระหว่างนักเรียนกับนักเรียนและวิทยากรท้องถิ่นกับนักเรียน สังเกตจากพฤติกรรมที่ปรากฏตามสภาพจริง

9. การวิเคราะห์และการประมวลผลข้อมูล

9.1 การวิเคราะห์ข้อมูล

9.1.1 ข้อมูลเชิงปริมาณ ได้แก่

1) ด้านการประเมินหลักสูตรท้องถิ่นการทดลองเสื้อกก โดยผู้เชี่ยวชาญวิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าสถิติหาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) ประเมินตามเกณฑ์ที่กำหนดดังนี้

1.1) ค่าเฉลี่ย 4.51 – 5.00 หมายถึง ระดับความเหมาะสมมากที่สุด

1.2) ค่าเฉลี่ย 3.51 – 4.50 หมายถึง ระดับความเหมาะสมมาก

1.3) ค่าเฉลี่ย 2.51 – 3.50 หมายถึง ระดับความเหมาะสมปานกลาง

1.4) ค่าเฉลี่ย 1.51 – 2.50 หมายถึง ระดับความเหมาะสมน้อย

1.5) ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.50 หมายถึง ระดับความเหมาะสมน้อยที่สุด

2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน แบ่งออกเป็น 2 ด้าน

2.1 ด้านทฤษฎี

2.1.1 ทดสอบนักเรียนก่อนเรียน วิเคราะห์ข้อมูลหาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D)

2.1.2 ทดสอบนักเรียนระหว่างเรียน วิเคราะห์ข้อมูลหาค่าเฉลี่ย (\bar{x})

ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D)

2.1.3 ทดสอบนักเรียนหลังเรียนวิเคราะห์ข้อมูลหาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ส่วน

เบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D)

2.1.4 แบบทดสอบ วิเคราะห์ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ด้วยการหาค่า IOC

2.2 ด้านการปฏิบัติ (ผลงาน) วิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าสถิติร้อยละ

3) ด้านพฤติกรรมการปฏิบัติงาน วิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าร้อยละ

4) ด้านทักษะกระบวนการปฏิบัติงานของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอน

9.1.2 ข้อมูลเชิงคุณภาพ

1) ด้านคุณภาพของผลงาน ชิ้นงาน วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการประเมินชิ้นงานตามแบบประเมินผลการประเมินอยามาเป็น คีมาก ดี พอใช้ และควรปรับปรุง

2) ด้านการปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิทยากรท้องถิ่นการทบทวนกับนักเรียน นักเรียนกับนักเรียน วิทยากรท้องถิ่นกับผู้วิจัย วิเคราะห์ข้อมูลโดยการสังเกตพฤติกรรม ผลการประเมินเป็นคีมาก ดี พอใช้และควรปรับปรุง

9.1.3 ด้านพฤติกรรมความพึงพอใจของนักเรียนและวิทยากรท้องถิ่นที่มีต่อการเรียนการสอน โดยใช้หลักสูตรเรื่องการทบทวน กับนักเรียน วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการหาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) แล้วนำมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ ดังนี้

- 1) ค่าเฉลี่ย 4.51 – 5.00 หมายถึง ระดับความพึงพอใจมากที่สุด
- 2) ค่าเฉลี่ย 3.51 – 4.50 หมายถึง ระดับความพึงพอใจมาก
- 3) ค่าเฉลี่ย 2.51 – 3.50 หมายถึง ระดับความพึงพอใจปานกลาง
- 4) ค่าเฉลี่ย 1.51 – 2.50 หมายถึง ระดับความพึงพอใจน้อย
- 5) ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.50 หมายถึง ระดับความพึงพอใจที่สุด

9.2 การประเมินผลข้อมูล

1. ข้อมูลเชิงปริมาณ ได้แก่ หาค่าความถี่ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์วิเคราะห์ข้อมูล และประมาณผล

2. ข้อมูลเชิงคุณภาพ ใช้การวิเคราะห์และแปลผลค่าเฉลี่ยจากข้อมูลเป็นมาตรฐาน ส่วนประมาณค่า 4 ระดับ คือ คีมาก ดี พอใช้ และควรปรับปรุง

10. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

10.1 สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพของเครื่องมือ

10.1.1 วิเคราะห์ความเที่ยงตรง ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้สูตรค่าความสอดคล้อง IOC (Item Objective Congruence) (บุญชุม ศรีสะคาด. 2535: 60-63)

$$\text{สูตร IOC} = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ค่านิความสอดคล้องระหว่างชุดประสังก์กับเนื้อหาหรือระหว่างข้อสอบชุดประสังก์

$\sum R$ แทน ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

10.1.2 วิเคราะห์หาความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ของการเรียนโดยใช้วิธี Lovett (บุญชน ศรีสะภา. 2543: 93)

$$\text{สูตร } r_{CC} = 1 - \frac{K \sum x_i - \sum x_i^2}{(K-1) \sum (x_i - c)^2}$$

เมื่อ r_{CC} แทน ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ

K แทน จำนวนข้อสอบ

x_i แทน คะแนนสอบของนักเรียนแต่ละคน

C แทน คะแนนจุดตัด

10.2 สูตรที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

10.2.1 割ร้อยละ (Percentage) เป็นการเทียบความถี่หรือจำนวนที่ต้องการ กับความถี่หรือจำนวนทั้งหมดที่เทียบเป็น 100 (บุญชน ศรีสะภา. 2535: 101)

$$\text{สูตรการหาร้อยละ } P = \frac{f}{n} \times 100$$

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

เมื่อ P แทน ร้อยละ

f แทน ความถี่ที่ต้องการเปลี่ยนแปลงให้เป็นร้อยละ

n แทน จำนวนความถี่ทั้งหมด

10.2.2 ค่าเฉลี่ย (Arithmetic Mean) (บุญชน ศรีสะภา. 2535: 101)

คำนวณได้จากสูตร

$$\bar{x} = \frac{\sum x}{n}$$

เมื่อ (\bar{x}) แทนค่าเฉลี่ย

$\sum x$ แทนผลรวมของคะแนนทั้งหมดในกลุ่ม

n แทนจำนวนคนในกลุ่ม

10.2.3 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน(Standard Deviation) เป็นการวัดการกระจายคำนวณได้จากสูตร (บุญชุม ศรีสะอาด. 2535: 101)

$$S.D. = \sqrt{\frac{\sum(x - \bar{x})^2}{n-1}}$$

เมื่อ S.D. แทนส่วนเบี่ยงมาตรฐาน

X แทนคะแนนแต่ละตัว

\sum แทนผลรวม

(\bar{x}) แทนค่าเฉลี่ย

nแทนจำนวนคะแนนในกลุ่ม

10.2.4 วิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้ดัชนีประสิทธิผล (The Effectiveness Index) การหาดัชนีประสิทธิผลของแผนการเรียนรู้เรื่อง การทดลองเสื้อกอก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้สูตร (สังคม ภูมิพันธุ์. ม.ป.ป. : 48 ; อ้างอิงมาจาก Good Fletcherand Schnicider. 1980: 30-34)

ดัชนีประสิทธิผล = $\frac{\text{ผลรวมของคะแนนทดสอบหลังเรียน} - \text{ผลรวมของคะแนนทดสอบก่อนเรียน}}{(\text{จำนวนนักเรียน} \times \text{คะแนนเต็ม}) - \text{ผลรวมของคะแนนทดสอบก่อนเรียน}}$

(จำนวนนักเรียน x คะแนนเต็ม) – ผลรวมของคะแนนทดสอบก่อนเรียน

10.2.5 คำนวณหาค่าประสิทธิภาพของแผนการสอนตามเกณฑ์ 80/80 (วาระเพียงสวัสดิ์. 2546: 43-44)

80 ตัวแรก หาจากคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนทุกคนจากการวัดผลภาคปฏิบัติ ซึ่งคะแนนเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 80

80 ตัวหลัง หาจากคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนทุกคนจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน ซึ่งคะแนนเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 80

มีสูตร

$$E_1 = \frac{\sum X}{A} \times 100$$

เมื่อ E_1 แทน ประสิทธิภาพของกระบวนการ

$\sum X$ แทน คะแนนรวมของแบบฝึกหัด

A แทน คะแนนเต็มของแบบฝึกหัดทุกชิ้นร่วมกัน

n แทน จำนวนผู้เรียน

$$E_2 = \frac{\sum F}{B} \times 100$$

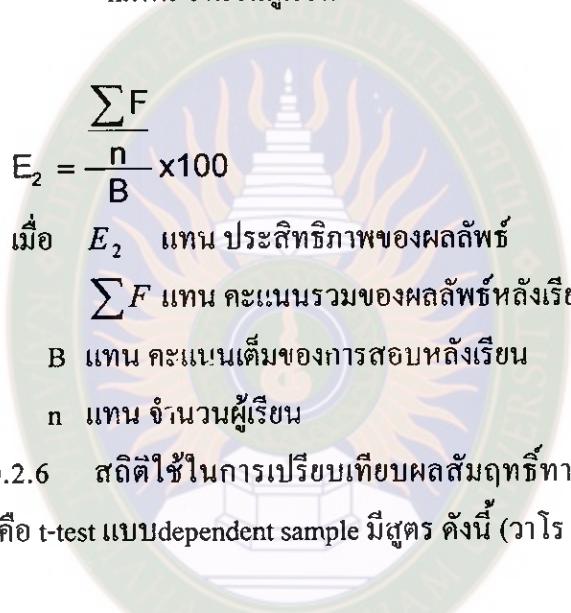
เมื่อ E_2 แทน ประสิทธิภาพของผลลัพธ์

$\sum F$ แทน คะแนนรวมของผลลัพธ์หลังเรียน

B แทน คะแนนเต็มของการสอนหลังเรียน

n แทน จำนวนผู้เรียน

10.2.6 สถิติใช้ในการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ t-test แบบ dependent sample มีสูตร ดังนี้ (华罗 曾经著述. 2546 : 99-100)

 มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
 RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

$$\text{สูตร } t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n \sum D^2 - (\sum D)^2}{n-1}}}$$

$$df = n - 1$$

เมื่อ D แทน ค่าความแตกต่างระหว่างคะแนนหลังการทดลองและก่อนการทดลองของแต่ละตัวอย่าง

$\sum D$ แทน ผลรวมระหว่างคะแนนหลังการทดลองและก่อนการทดลองของแต่ละตัวอย่าง

$\sum D^2$ แทน ผลรวมค่าความแตกต่างระหว่างคะแนนหลังการทดลองและก่อนการทดลองของแต่ละตัวอย่างยกกำลังสอง

นแทน จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

10.2.7 สถิติทางประดิษฐิกภาพของความสอดคล้องตามแนวคิดของโรวินเลี่ย์ และการแยกเบลตัน (บุญเชิด ริญ โภยอนันตพงษ์. 2526: 69) ยังถึง โดยใช้สูตรดังนี้

$$\text{สูตร } IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์กับเนื้อหาน้ำหนัก ความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์ (index of item objective congruence)

$$\frac{\sum R}{N} \text{ แทน ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด}$$

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY